

Biblisk allmänbildning inför söndag 3 april, 2022 Årgång 2

FEMTE SÖNDAGEN I FASTAN - Försonaren

Mark 12:1-12 Han (Jesus) talade till dem i liknelser. »En man planterade en vingård, satte stängsel kring den, högg ut ett presskar och byggde ett vaktorn. Därefter arrenderade han ut den och reste bort. När tiden var inne skickade han en tjänare till arrendatorerna för att hämta en del av vingårdens skörd. Men de grep honom, pryglade honom och körde i väg honom tomhänt. Då sände ägaren en annan tjänare till dem. Honom slog de i huvudet och skymfade. Då skickade han en till, och honom dödade de. På samma sätt med många andra: en del misshandlade de och andra dödade de. Nu hade han bara en, sin älskade son, och honom skickade han som den siste. Han sade: 'Min son kommer de att ha respekt för.' Men arrendatorerna sade till varandra: 'Här har vi arvtagaren. Kom så dödar vi honom, då blir det vi som får arvet.' Och de tog fast honom och dödade honom och kastade honom utanför vingården. Vad gör nu vingårdens ägare? Han kommer dit och tar död på arrendatorerna och ger vingården åt andra. Har ni inte läst det här stället i skriften: Stenen som husbyggarerna ratade har blivit en hörnsten. Herren har gjort den till detta, och underbar är den i våra ögon.« De hade gärna velat gripa honom men var rädda för folket; de förstod att hans liknelse var riktad mot dem. Därför lät de honom vara och gick sin väg.

Hur är det? Har du och jag respekt för Guds son, har du och jag respekt för Gud, universums skapare? Dagens text handlar om en total respektlöshet.

Vi har biblisk allmänbildning. Bibelns centrum är Guds son, Jesus, som Gud sände till mänskligheten. Jesu huvuduppdrag var att inför evigheten försona mina och dina misstag. Synder. Dagens evangelium berättar att Gud först sänt sina tjänare som ”arrendatorerna” – lät mörda. Dessa tjänare var israelns profeter. Vi kan läsa vad Jesus säger: *Matt 23:37 Jerusalem, Jerusalem, du som dödar profeterna och stentar dem som blir sända till dig. Hur ofta har jag inte velat samla dina barn så som hönan samlar sina kycklingar under vingarna, men ni ville inte.*

Så är det, tyvärr. Människor vill inte vara Jesu lärjungar. Så var det för 2000 år sedan, så är det i dag. Många uttalar sig i allmänna ordalag

och byter snabbt ämne. Andra intar en tydlig negativ hållning. Inget av detta är nytt. Petrus skriver ett **2:a brev!** till församlingarna runt Medelhavet, för att påminna om profeternas förutsägelser och vad Jesus sagt. Vi läser - tar till oss följande - som en del av vår bibliska allmänbildning:

*2 Pet 3:1-4 Det är nu andra brevet jag skriver till er, mina kära, och i båda har jag genom mina påminnelser **velat väcka er till klar insikt igen** och få er att minnas de heliga profeternas förutsägelser och **vår herres och frälsares bud**, som ni har hört genom era apostlar. Framför allt skall ni tänka på att i de sista dagarna kommer det hånare, som styrs av sina egna begär och som hånar er och frågar: »Hur blir det med löftet om hans ankomst? Våra fäder har redan dött, och allt är som det har varit sedan världens skapelse.»*

Fortsätter:

2 Pet 3:8-9 Men en sak får ni inte glömma, mina kära: för Herren är en dag som tusen år och tusen år som en dag. Det är inte så som många menar, att Herren är sen att uppfylla sitt löfte. Han dröjer för er skull, eftersom han inte vill att någon skall gå förlorad utan att alla skall få tid att omvända sig.

Bibelns kristendom är fri från krav och tydlig om evigheten: Guds son har uppfyllt allt åt dej och mej inför evigheten!

Det räcker med ett enkelt: ”Jag är kristen.” Orden innebär att jag är Jesu lärjunge. De orden innebär också att jag tillhör Kristus. Jag är hans egendom, han har friköpt mej. Köpesumman var hans eget liv!

För mej är valet enkelt: Jag vill – och jag ber varje dag - att Jesus skall vara herre och styra mitt liv.

Mitt ”jag” – mitt egoistiska ”jag” - behöver den påminnelsen varje dag.

Så här lyder bibelns löftesord inför evigheten:

*Rom 10:9 Ty om du med din mun bekänner att Jesus är herre, och i ditt hjärta tror att Gud har uppväckt honom från de döda, **skall** du bli räddad.*

Det står inte: troligtvis, det står inte förhoppningsvis, nej det står; **skall** du bli räddad. Ordet **skall** är bibelns starkaste löftesord.